

[Holger Eriksen.]

hovedet muligt, men naturligvis uden at det går ud over grundigheden.

Thisted Knudsen: Den højtærede indenrigsminister udtalte ved fremsættelsen af disse lovforslag håbet om, at man ville påskønne hans gode vilje i denne sag, og også, at han havde anvist vej. Nu ville jeg være politisk meget smålig, hvis ikke jeg udtalte en påskønnelse til ministeren. Vi betragter disse lovforslag først og fremmest som en indbydelse til folketinget om at drøfte alle de store problemer, der i dette øjeblik er knyttet til den faste beskatning i kommunerne.

Vi påskønner ministeren, ikke mindst fordi han har sat sig som mål, at lovgivningen på dette område skal gøres færdig så betids, at lovene kan træde i kraft pr. 1. april. Vi er altså i hvert fald enige om, at sagen haster, og at der må en afgørelse til med det samme.

Lovforslagene berører jo mange problemer for kommunerne — det ærede medlem hr. Holger Eriksen har allerede berørt en del af disse — og jeg forstår situationen i dag sådan, at regeringen faktisk erkender, at den nuværende form for beskatning af fast ejendom til kommunerne ikke mere er tidssvarende og derfor må ændres og ændres radikalt, og dette er for så vidt et godt udgangspunkt for en forhandling i det høje ting om sagen.

Jeg troede, det ærede medlem hr. Holger Eriksen var en god ven af den sunde fornuft, men efter at jeg havde hørt hans indledende bemærkninger, fik jeg det indtryk, at han var ved at blive uvenner med den sunde fornuft. Det ærede medlem udtalte bl. a., at spørgsmålet om de faste skatter for landbruget i og for sig ikke var så særdeles afgørende. Jeg forstod det sådan, at det ærede medlem havde den opfattelse, at når man nedsætter disse skatter, kapitaliseres denne nedsættelse senere. (*Afbrydelse af Holger Eriksen*) ... Det ærede medlem siger: selvfølgelig! Men hvis man var gode venner med den sunde fornuft, ville man erkende det, jeg mange gange har sagt fra denne talerstol, at landbruget kan ikke leve af at sælge sine ejendomme — så var samfundet i øvrigt meget skidt stillet — men skal leve af at producere. Hvis det

ærede medlem tog dette som udgangspunkt for sine betragtninger, ville han erkende, at den målsætning, som venstre og de konservative har givet udtryk for i deres fælles forslag af 6. december 1960 til folketingsbeslutning, er rigtig, og det må være udgangspunktet for vor bedømmelse af disse forslag. Vi ønskede for det første en øjeblikkelig og en væsentlig nedsættelse af de faste skatter. Vi ønskede for det andet at få sat en stopper for en yderligere stigning af disse skatter — i amtskommunerne en afvikling over en 5-årig periode, i sognekommunerne et loft givende sig udtryk i, at skatten på fast ejendom pr. 1. april 1961 ikke i kroner og øre er større, end den var i skatteåret 1959-60 eller 1960-61. Vi ønskede afgørende ændringer i byrdeforholdet, alt med det for øje at komme igennem denne sag, således at man kunne tilvejebringe en ordening, der holdt og svarede til vor tids forudsætninger.

Når nu mit parti skal bedømme de lovforslag, som regeringen har fremsat, er det ganske klart, at så må vi se det i lys af vore egne tanker om denne sag.

Indenrigsministeren ved udmærket vel, at det er meget svært for os i dette øjeblik at fremsætte ganske præcise udtalelser om disse forslags virkninger. Det har det ærede medlem hr. Holger Eriksen været inde på. For det første opererer man med skatteåret 1959-60. Det er ingen bebrejdelse mod indenrigsministeren, men dette skatteår er jo allerede gået over i historien. Det skatteår, vi står over for, er 1961-62, og i dette år har vi nye grundværdier her i landet, vi har afholdt en ny vurdering, hvorefter landbrugsjorden i snit måske er steget 20-25 pct. Vi har haft nogle udgiftsstigninger, ikke mindst i amtskommunerne i kraft af de stadig stigende sygehusudgifter, der har forrykket udskrivningen for amtskommunerne meget væsentligt, og det giver et helt andet udgangspunkt for en bedømmelse. Dertil kommer — og jeg bebrejder altså ikke indenrigsministeren noget i denne henseende — at der ikke er særlige beregninger, der viser, hvordan lovforslagene egentlig vil virke for den enkelte amtskommune, for den enkelte sognekommune og måske for den enkelte ejendom. Jeg ved, at disse oplysninger kommer, og så vil det selvfølgelig være lettere for os at udtale os meget præ-